

slovanske, nam sorodne duše. »Halka« je neovržen dokaz za to, da so ostali Poljaki — navzlic temu, da je bilo njih kulturno življenje morda bolj pristopno tujemu vplivu, nego kateregakoli drugega slovanskega plemena, do danes pravi Slovani, in da nikdar niso zatajili svojega slovanskega značaja.

To je tudi vzrok velikanskemu učinku, ki ga je napravila ta opera na naše občinstvo. Malokdaj je pelo naše operno osebje s takim navdušenjem ter igralo s tako vnemo, in malokdaj so pozdravljali obiskovavci našega gledališča kako predstavo s takim entuziazmom, kakor »Halko«. To je bilo zopet enkrat nekaj, kar so umela naša srca, in pri ti operi se je zopet sijajno pokazalo, da kri ni voda. Izredna oduševljenost se je pojavljala med celo predstavo in je dobila često duška v burnih živio-klicih, ki so bili seveda namenjeni v prvi vrsti genialnemu skladatelju, potem pa tudi — Poljakom-Slovanom.

Prepuščajoč našim dnevnikom podrobno strokovno oceno o uprizoritvi, igri in petju, dovoljujemo si pri tej priliki le še namigniti intendanciji našega gledališča, da je po našem mnenju glede gledaliških del zdaj na pravi poti, in da se bo dalo v bogatem slovstvu bratovskega nam naroda poljskega dobiti še marsikaj, kar bo izborno prijalo našemu občinstvu. —

Dva lepa večera smo imeli tudi dne 18. in 21. decembra, ko je gostovala na našem odru odlična umetnica zagrebškega gledališča gospa Borštnik-Zvonarjeva.

Prvi večer je nastopila v Sudermannovem »Domu« kot Magda. V ti ulogi se je odlikovala po zares umetniškem razumevanju in finem nuancovanju, dasi bi si bili mi po svojem okusu želeli v njeni igri še nekoliko več temperamenta in pa živahnejšega pointovanja pri izraževanju ogorčenosti in užaljenega ponosa.

V vsakem oziru izvrstna pa je bila gospa Borštnik-Zvonarjeva kot »Cvrček« v znani Birch-Pfeifferičini igri istega naslova. — Naj bi nam dala gospa Borštnikova še večkrat priliko, občudovati njeno umetnost! —

Razen nekaterih repriz smo imeli meseca decembra (14.) tudi prvo operno predstavo v ti sezoni; pela se je znana Costa-Milloeckerjeva opereta: »Ali je to dekle!« V nji sta nastopila kot gošta gospa Polak-Bohinčeva in gospod Podgrajski. Zadnjemu se je poznalo, da je prišel nekoliko iz vaje, odkar ne igra več redovito.

Listnica uredništva. Feodor Sokol: Vse Vaše sedaj nam poslani pesmi kažejo lep talent. Če boste napredovali, prorokujemo Vam, da postanete v kratkem vreden tovariš tistim najmlajšim poetom, ki jih je »Zvon« omenil v 9. številki lanskega leta. Živeli! V formalnem oziru bo treba seveda še resnih študij. V štiristopnih trohejskih verzih mora — kakor v peterostopnih (srbskih) — po drugem stopu biti odmor (diereza): —o—o—||—o—o; konec drugega stopa se mora vselej končavati s koncem kake besede. To pravilo je neobhodno potrebno zlasti tedaj, kadar verzi nimajo stikov (rim, srokov). Dobri verzi so torej:

»On, ki hodil || je k Lokusti
Tja v predmestje || slaboglasno,
Hodil vabit || lepe žene . . .
Noč zagrinja || širno šatorišče . . .

Metrično slabi verzi pa so n. pr.:

Spečih zmago || vitih Makedoncev
Tu in tam sto || jijo gruče

Glásno se po || menkovaje . . .

Kaj se je zgo || dilo, vprašaj? . . .

Popravite torej svoje poezije tako, da bodo ustrezale temu pravilu! — Vid: Rekli smo Vam že, da niste brez talenta, pa ker ste še tako mladi, ne morete še kaj zrelega spisati. Vadite se za poznejše čase. Nekaj Vašega pa natisnemo že zdaj o priliki. — Sigma: Razen ene pridejo polagoma vse v list. Nadaljujte! Živeli! — Novoselec: Talent. Nadaljujte! Pride. — Faust: Kaj »faustovskega« sicer nič ni v Vaših verzih, nič krepkoizvirnega, nič novega, vendar brez talenta niste. O priliki nekaj. Mislimo pa, da bi raje sodelovali pri kakem mladinskem listu. — Rado: Mlinarjeva hči je pol predolga. Skrčite jo in popravite, potem bomo videli. — Pošiljatelj »Vande«: Vaš lepi poem je pol predolg! Ker ste še tako mladi, pustite spis ležati vsaj še dve leti. Med tem pa se le vadite! Talent imate! — Hrabroslav R: V kak mladinski list! — J. S.: Nič za nas. — Vaclav Krokár: V Vaših epskih verzih tiči zdravo realistično jedro. Oblika pa je silno površna, zvihrana in zatorej neužitna. Menda ste nam poslali kar prvi osnutek. Naglasi Vaši so tu in tam čisto krivi. Kdo izgovarja, kakor Vi: Agáta, blažénstvo, dražestno, krásnejše itd.? Predelajte korenito in ravnajte se po Horacijevem receptu: »Nonum prematur in annum!« — D. Š.: Še negodno. — Zvezdan: Poslanega, žal, še ne moremo porabiti. Nadaljujte. Vederemo. — Ivan: Če hočete, da izrečemo svoje mnenje o poslani pesmi (»Od naju kdo je večji grešnik?«), napišite jo tako, da jo bodo mogli lahko čitati urednik, stavec in korektor. Čas je zlato, in pa res ne vemo, čemu bi se moral človek jeziti z razvozlavanjem zanikarno pisanih manuskriptov! Nečitljivo pisane pošiljatve bomo v bodoče popolnoma prezirali in jih brez pardona metali v peč. To naznanjamo ne samo Vam, ampak še mnogim drugim. Prosimo tudi, da naj gospodje pesniki svojih pesmi ne pišejo na majhen papir za pisma, nego na tako zvano malo kanclijske (celo) polo, po potrebi tudi na veliko polo. — B. H.: Nemških prevodov slov. poezije »Zvon« seveda ne more prinašati. No, Vaš trud ni prazen. Na nemščino prevajajo svoje leposlovne spise tudi večji narodi. Dr. Albert, prof. na dunajski univerzi, je izdal n. pr. že več nemških prevodov iz češke poezije in je s tem nemalo koristil ugledu češke literature. Dobri prevodi iz naše beletristike ne bi škodili niti nam. Zatorej bi svetovali vsem tistim pisateljem in pisateljicam, ki si upajo dovršeno prevajati našo poezijo na nemški jezik, da naj stopijo med seboj v nekako dotiko, prevode svoje pa naj poverijo osebi, ki je najbolj veščá slovenskemu in nemškemu jeziku, ki pa ima tudi dovolj leposlovnega duha, da zna presoditi, kateri prevod je dober in vreden, da se pokaže Nemcem. Taka »zadruga prelagateljev« bi s svojim »glavnim urednikom« na čelu imela tudi določevati, kaj naj se sploh prevaja, kje naj se prevodi objavljajo itd. Znano nam je, da se posebno nekateri akademiki v Gradcu in na Dunaju pečajo s prevodi iz slovenščine na nemščino. Morebiti pride ravno iz teh akademiških krogov v kratkem kaka modra inicijativa.

Popravki nekaterih tiskovnih pomot v 1. štev. letošnjega letnika. Na str. 11. v 19. vrsti od zdlaj čitaj: o dragih svojcih nam. o drugih svojcih; na str. 22. v 3. vrsti od zdlaj ustanovil nam. ostanovil; na str. 34. v 3. vrsti od zdlaj sin nam. sicer; na str. 58. v 13. vrsti od zgoraj tektonskega izvora nam. tektonskega.

